

150-

Dec. 28/26.

Ms. A. 1238

XVIII.2.1496

~~9689~~

<http://rcin.org.pl>

1862 maj Trybun Włd

DIVINISSIMO

LIBERTATIS

GENERIS HUMANI

ASSERTORI

COPIOSISSIMO GRATIARUM

THESAURO

INEXHAUSTO BENEFICIORUM

FONTI

J E S U

NAZARENO

PALATINATUS VITEBSCENSIS

MAXIMO DELICIO

SUA IN ICONE

à Clemente XIII. Pontifice Maximo Abusq; urbe Missa,
ac publicæ Venerationi

EXPOSITA

111 1000 1000 1000
Apud PP. Ordinis Discalceatorum Sanctissimæ TRINITATIS
De Redemptione Captivorum.

CONVENTUS VITEBSCENSIS

Se

SUAMQUE TRIENNIO Navatam Philosophico studio
operam

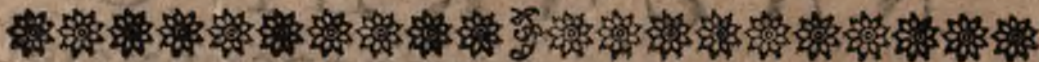
COLLEGIUM ANTECOLLENSE

VILNENSE

EJUSDEM ORDINIS

In perenne Obsequij MONUMENTUM

D. D. D.

VILNÆ

Typis S. R. M. PP. Basilianorum A. 1762

Ex LOGICA

I.

Xtare varias scientias seti cognitiones certas ac evidentes rerum, quemadmodum contra Scepticos qui nihil certo sciri posse Somniabant, defendunt omnes, sic eas de novo acquiri indubium est. Quam ob rem J. deæ innatæ Platonice tanquam mera figmenta exploduntur.

II. Certæ cognitionis principium non est illud Carthesii: *ego cogito, ergo sum*, sed id *quidquid evidenter concipitur, certissimum esse oportet.*

III. Ad scientiam in rigore Philosophico fundandam suffice-

re moralem certitudinem, neque omnino requiri Metaphysicam, aut Physicam verior habet sententia.

IV. Scientia non ita pugnat cum opinione & fide, ut actus earum in eodem intellectu circa idem obiectum nullo modo subsistere queant.

V. Inter scientias logica primum locum sibi vendicat, hæc quippe ad eas perdiscendas viam aperit, unde ut scientiæ aliæ rite comparentur, est pernecessaria quidem, sed necessitate morali duntaxat.

VI. Cum logica sit scientia, quæ tres mentis cogitationes ad verum rectè cognoscendum diriguntur, hinc merito infertur, neq; mentem ipsam, neq; res considerationi subiectas, neq; externas voces, sed solas huiusmodi cogitationes, & quidem sub rectitudinis ratione, obiecti nomine donari debere.

VII. Distinctionem rerum Ipsis inesse rebus dicimus. Porro quod attinet distinctionem formalem ex natura rei, nec non distinctionem virtuales intrinsecam, hæc præcisioni, cujus solius munus est unum gradum Metaphysicum ab alio separare, posthabendæ sunt.

VIII. Universale nullatenus extra intellectum existit. Quare uniuersale Platonicum cui in mundo sublunari sedem Plato assignat, inter fabulas recenseri meretur.

IX. Iudicium est actus intellectus non voluntatis ut Cartesius contendit, idque simplex & indivisibilis. Item verum aut falsum iudicium omnino citra ullum inter hæc duo medium esse oportet, etiam illud quod fit de futuro eventu libero.

X. Si præmissis quispiam assentiatur, conclusionem quoq; necesse est, ut affirmet.

E X

E X
METAPHYSICA, seu Ex ONTOLOGIA &
PNEUMATOLOGIA.

XI. Possibile Metaphysicè omne illud est, quod reapse non existit quidem, neq; erit, quo minus tamen existat, repugnat nihil.

XII. Essentia & existentia sibi proportionata, in rebus creatis sola cogitatione distingvi vero similis videtur.

XIII. Causa entis est principium dans esse alteri per influxum ex se defectibilem. Causa effectrix Physica distribuitur in primam & secundam. Illa licet ad omnes effectus Creaturarum immediatè concurrat, neq; tamen propterea est causa peccati, nec præmovet Physicè ad agendum. Hæc verè habet vim rerum effectricem, atq; adeò debet esse præsens, ut nec tempore, nec loco, quàm quo manet, producere quidquam possit.

XIV. Omnis causa tam creata quàm increata dicit connexionem essentialem cum effectu possibili & vicissim.

XV. Nihil vetat asserere, ut res tam à se quo ad secundum esse, quàm à pluribus simul causis adæquatis producat supernaturaliter.

XVI. Deus est ens à se, cujus existentia argumentis evidentibus demonstratur.

XVII. Esse summè perfectum; infinitum, æternum, ita soli Deo proprium est, ut ulla res creata, neq; perfectissima, neq; infinita (ut aiunt) cathegorematicè neque ab æterno dari poterit.

EX PHYSICA GENERALI

XVIII. Essentiam corporis non rectè Carthesius in extensione actuali, seu trina dimensione collocat, cum sine hac cor-

pus non desinit esse verum corpus. Nos proinde eam in impenetrabilitate naturali sitam esse dicimus.

XIX. Systema de principijs corporum illud tanquam cæteris vero similius præferendum est, quod dari materiam & formam nullumq; corpus sine his cogitari posse, adstruit.

XX. Quatuor vulgata nec non chymica Elementa inter principia secundaria sensibilia corporum naturalium annumerari possunt, quamvis minus proprie hæc, quam illa.

XXI. Quantitas inter proprietates corporum principem fere locum obtinet, quam a substantia corporum realiter distinctam esse, vel ex Altaris Sacramento edocemur, quod & Sacrorum Conciliorum & Sanctorum Patrum auctoritas confirmat.

XXII. Causa motus generalis effectrix, neq; est solus Deus, neq; medium per quod corpora moventur, neq; quid simile, sed impetus mobili impressus, ut etiam quidam ex Neotericis volunt.

XXIII. Asserere gravitatem corporum esse intrinsicam ipsis corporibus, a vero non abhorret. Porro gravium decidentium motus si nulla hubeatur ratio medii, fit secundum proportionem arithmeticam numerorum imparium.

XXIV. Causa motus refracti novæq; directionis, est tum impetus primò productus, tum medium ab illo per quod corpus transit diversum, quod tamen a mobili pertransiri potest. At verò causa motus reflexi est solum elaterium corporis aut reflexi. aut reflectentis, aut utriusq; simul.

XXV. Omne corpus esse porosum, perspirabile, opacum, aut Diaphrum oportet. Diaphneitas porro ex recti linea pororum communicantium dispositione omnino repeti debet.

XXVI. Raritas corporum in meatuum extensione, densitas verò in contractione eorundem optime reponitur.

XXVII. Particulæ fluidi corporis non sunt ex sua essentia in continuo motu & agitatione, sed fluiditas corporum habetur à molecularum figura & minima earum cohæsione.

XXVIII. Calorem ex parte obiecti calidi consistere in motu celeri & perturbato & expansivo molecularum insensilium non impròbabile censemus.

XXIX. Colores ex parte obiecti in varia partium textura & situ, ex parte verò medij, in lumine certa ratione modificato statuimus.

XXX. Cum nullus sonus sine tremulo aëris motu concipi queat, proinde in eo sonus collocandus est.

Ex PHYSICA PARTICULARI.

XXXI. Terra si non Mathematicè, Physicè saltim est rotunda.

XXXII. Terræ motus potissimum efficiuntur ab exhalationibus nitrosis, sulphureis, ac bituminosis, in terræ sinu accensis.

XXXIII. Salsedo maris provenit à salinis particulis aquæ marinæ immixtis, sive illæ sint mari coævæ, sive ex visceribus terræ in mare delabantur.

XXXIV. Fontes potissimum unice ex pluviis et solutis rivibus immediate oriri arbitramur, adeòq; eorum origo non est aliunde reperenda.

XXXV. Omnia Elementa in locis propriis gravitare svadetur ratione intrinseca & experimentis, proinde phænomena quæ in Tubis Toricellanis aliisq; Machinis conspiciuntur, non horrori vacui, sed gravitati aëris tribuenda sunt.

XXXVI. Auctoritas Sacræ Scripturæ est, ob quam systema TychoNICUM CopernICANO quò ad substantiam præferri debet, quod proinde tanquam thesis defendi nequit.

XXXVII. Cælus esse fluidos varii Cometarum & Planetarum motus aliaq; arguunt.

XXXVIII. Cometæ non sunt exhalationes in superiore àëris regione accensæ, neq; sunt stellarum congeries, sed sunt sydera mundo cœva, quæ certa et constanti lege, peculiare orbitas percurrunt.

XXXIX. Plantas omnes nasci ex semine certum & indubitatum videtur.

XL. Anima humana est substantia simplex, adeoq; Spiritua-
lis, & quod inde sequitur natura sua immortalis, eaq; libera non tantum à coactione sed etiam à necessitate, ut ajunt, tam contrarietatis, quam contradictionis.

XLI. Commercio animæ cum corpore non rectè explica-
tur per systema causarum occasionalium, aut harmoniæ præ-
stabilitæ, sed per Systema influxus Physici.

Propugnabantur publicè in Collegio Antecollensi Vilnensi Ordinis Discalceatorum SSSmæ TRINITATIS de Redemptione Captivorum. A Religiosis Eiusdem Ordinis

Anno Dni: M. D. C. C. L. X. I. I. Mense Majo.

XVIII.2.1496